

Periscopi

Punt de vista

Dues fotografies que no van agradar a ningú

La setmana passada dues fotografies van sacsejar el nostre món i el món en general. D'una, en coneixem l'autor, de l'altra, potser no el sabrem mai. Anem per la primera. La va fer Pasqual Maragall a Jerusalem i allà hi sortia Josep-Lluís Carod-Rovira aguantant-se una corona d'espines damunt del cap. La cosa feia tota la impressió d'un pacte de bon rotllet davant dels periodistes, després que tots els homes del president haguessin oblidat ni més ni menys que la bandera pròpia en un acte oficial, amb la protesta subsegüent de Carod. "Res, home, res. Demà muntem una passejada amb les càmeres i que es vegi que som tan amics", devia dir Maragall. Doncs, ves per on, si per un casual Carod i Castells (l'altre penitent fotografiat) van riure sense ganes, que ho semblava, es podria donar la circumstància que la broma més difosa dels últims temps hagués batut rècords negatius: va fer gràcia a una sola persona entre uns quants milions. Pasqual Maragall va demanar disculpes als catòlics i als catalans. Carod i Castells, no.

La segona fotografia ja no va fer gràcia a ningú. O potser només al que la va fer. Tots vam poder veure Saddam Hussein en calçotets davant la cel·la, cosa que va incrementar encara més la desconfiança internacional respecte a quins són els mètodes dels Estats Units en la postguerra iraquiana.

I una imatge. Dimecres, Arnaldo Otegi va entrar a l'Audiència Nacional de

Madrid i ja no en va sortir. El jutge Grande-Marlaska en va ordenar l'emprisonament sota fiança de 400.000 euros per considerar-lo sospitós de col·laborar en el finançament d'ETA. Unes hores abans havia explotat un cotxe bomba a Madrid, que tothom va interpretar com un avís d'ETA al Govern del PSOE. Atemptat a Madrid i Otegi a la presó. Diàleg?

On sí que hi ha acords és al País Valencià. Dimarts, PP i PSPV van anunciar, conjuntament, que hi haurà un nou Estatut i que té totes les benediccions de Govern i oposició a Madrid. L'Estatut valencià preveu la creació d'un servei tributari descentralitzat, però deixa la decisió sobre el finançament en mans del conjunt de les autonomies. Hi ha un reconeixement indirecte de la unitat de la llengua catalana que, de tota manera, no s'equipara en drets i obligacions al castellà. La barrera del 5% per obtenir representació –la que margina el Bloc i amenaça Esquerra Unida– es manté, però el president de la Generalitat podrà dissoldre les Corts valencianes. El País Valencià és l'exemple, diu Pedro Solbes. I el PSC tampoc no ho veu malament. Ens ho diu José Zaragoza unes pàgines més enllà. Endavant, doncs.

Salvador Cot

Perfil Juan Bautista Soler, un altre constructor als estadis

Juan Bautista Soler, de quaranta-nou anys i natural de Torís (Ribera Alta), presideix el València CF des de l'octubre passat. És l'enèsim constructor que accedeix a la presidència d'un club de futbol, tot i que a la llotja de Mestalla, tradicionalment, hi han predominat els terratinents agrícoles. Ell i son pare controlen unes 50.000

accions de les 192.000 de l'entitat, 31.000 de les quals les van aconseguir després d'abonar 32 milions d'euros a Francesc Roig, qui ara els fa la competència en el sector de la rajola. Soler ha promès eliminar el deute del València, de prop de 100 milions d'euros, i amb aquesta finalitat ha aconseguit la requalificació dels terrenys de Mestalla –el 2008 hi haurà nou estadi, als afores de la ciutat– i del mas de Porxinos (a Riba-roja, Camp de Túria, on es construirà la nova ciutat esportiva), un "pelotazo" –segons reconegué a Canal 9– que ha rebut crítiques veïnals i dels partits d'esquerra, que alerten del perill que les institucions afavoresquen els clubs de futbol. Exvicepresident de la secessionista entitat Lo Rat Penat, diu que de jove ja col·laborava en l'obra, com un paleta més.

La costa catalana, protegida

La sobreurbanització de la costa catalana i la sobreexplotació dels seus recursos es trobaran a partir d'ara limitades, perquè el Govern català ha aprovat el pla director urbanístic del sistema costaner. El nou reglament protegirà definitivament 23.551 hectàrees de terreny proper al mar, repartides en 72 municipis. De l'extensió total, al voltant del 30% pertany a espais ja protegits pel PEIN, i la resta són sòl no urbanitzable costaner amb diferents nivells de protecció. El pla, en què va començar a treballar fa un any el departament de Política Territorial, estableix la protecció de gairebé tot el sòl no urbanitzable i l'urbanitzable no delimitat situat dins de la franja de 500 metres des de la línia de la costa. En alguns casos, s'ampliarà el radi per garantir la connexió d'espais naturals, preservar les planes fluvials i els entorns dels espais d'interès natural. Amb tot, la Federació d'Entitats Ecolo-

gistes de Catalunya ha recordat que el pla director, tot i ser positiu, arriba tard i té molt poques possibilitats reals de poder garantir un desenvolupament urbanístic sostenible al litoral.

Alta tensió, ara a Vic?

Després d'uns dies d'alta tensió al Govern, el conseller de Treball i Indústria, Josep M. Rané, ha assegurat que la Generalitat de Catalunya estudia diverses alternatives a la línia de 400.000 volts prevista entre Bescanó (Gironès) i Baixàs (Rosselló). Una de les opcions és reforçar la línia ja existent entre Vic i Baixàs que travessa el Ripollès i el Vallès, ja que considera que aquesta ha arribat al límit de la capacitat de transport. La interconnexió elèctrica amb França a través d'una línia d'alta tensió és, sens dubte, el punt més conflictiu de l'esborrany de pla energètic que va presentar la setmana passada el Govern.